

Nr 74
November
2015

Ajaleht asutatud 1995. a 16. detsembril

Mälestused suvest
Omalooming
Mälestused kooliajast
Koolielu
Uudised
Ristsõnad
Fantaasiajutud

I klassis õpivad:

1. Ignatenko, Pätrik
 2. Jaskevitš, Viktoria
 3. Lellep, Marko
 4. Oja, Anni
 5. Rang, Eduard
 6. Topolev, Johanna Maria
 7. Topolev, Sten Mattias
 8. Võsu, Pärtel
- Klassijuhataja Evija Leiaru

Mälestus

Kooli minekut ma ei kartnud, kuna koolis käisid minu õde ja vend ja esimesse klassi läksin koos oma lasteaiakaaslastega. Esimesest klassist peale olen tegelenud koorilauluga ja laulan tänaseni meie armsa kooli nimelises kooris (Kalmetu Põhikooli vilistlaste kammerkoor). Laulmisega sai tegeletud isegi vahetundide ajal. Koolist mäletan eredalt igasuguseid esinemisi ja eriti meeldisid mulle jõuludeks lavastatud etendused, mida oli huvitav jälgida. Õpetajad Liivi Laur ja Allar Jakobson tegid selle jaoks alati superhead tööd. Hetkel meenusid „Lumivalgeke” ja „Muumid”. Kuna tollel ajal ei olnud meie koolis suurt aulat, siis kõik pidulikud aktused ja sündmused toimusid rahvamajas, kuhu suundusime ühise rongkäiguga. Minu klassil oli au pidada 9. klassi esimese septembri aktus juba äsja valminud võimlas. Meie ajal toimusid ka tüdrukutele köögitoimikonna päevad, kus olime abis sellega, et helistada koolikella ja katta lõunalauad. See meeldis meile väga, sest siis ei pidanud ju tundides olema.

Koolil on välja kujunenud omad pikaajalised traditsioonid, nagu näiteks korraldatakse igal sügisel klassidele maastikumäng ja enne kooli sünnipäeva toimub alati koolijooks, mida mäletan ka mina oma koolis käidud ajast. Bussiga kooli sõites pani õpetaja Irina Jaadla meid nagu üks koor alati bussijuhti tänama.

Kalmetu kool on väike armas kool, kus on käinud paljude perekondade mitmed põlvkonnad, nagu ka minu pere. Minu vanaisa ja minu isa ja minu onud ja minu vend ja õde ja praegu õpivad seal minu venna lapsed ja alates sellest sügisest ka minu kaks last. On tore saada osa oma kooli tegemistest nüüd tänu oma lastele. Viibides nende 1. septembri aktusel, tuli hästi meelde, kui läksin ise kooli. Selle aasta aktusel oli asjalik Pipi, kes nii kummaline kui see ka polnud, oli ka minu laste lasteai lõpuaktusel. Lasteaia lõpetamisel ta vist oligi valmis sügisel kooli minema. Väga suureks auks oli helistada oma lastega esimest koolikella selle aasta aktusel.

Mailika Mutli, Kalmetu kooli õpilane aastatel 1989-1998

Suvi nagu kirju liblikas

Sellel suvel oli üpris palju toredat tegemist. Suve alguses oli palju esinemisi, laager ning hoolimata sellest, et need on nagu töö, oli see ometi lõbus. Sama lõbus oli reisimine, parimate inimestega koosviibimine ja ka mu ülejäänud ülitore suvi.

Juuni alguses toimusid Viljandis rahvusvahelised hansapäevad ja maakondlik laulupidu. Hansapäevadel esinesin avakontserdil Viljandi Muusikakooli sümfooniaorkestri kooriga. Ava- kontsert oli pikk ja kokku oli tulnud väga palju rahvast eri maadest. See oli mu suve tipphetk.

Suvel ei puudunud ka laager, mis toimus Mooste folgikojas. Kaks päeva harjutasime ja mängisime. Kolmandal päeval oli kontsert, mis läks meil väga hästi. Publikut oli palju ja kontsert meeldis neile väga. Mina kui muusikahuviline käisin ka Curly Strings kontserdil, kus filmiti uuele loole video. Seal esitati nii enda kui ka teiste kuulsaid lugusid. Minu lemmikud olid "Elulõng", "Kuule mees!", "Mis meiega on" ja "Laul sõbrale".

Anne-Ly Mutli 8. klass

Kooli alguses tegi isa mulle üllatuse. Ta ütles, et läheme uuele sõbrale järele. Ma alguses ei saanud aru, aga kui ta ütles, et see uus sõber on koer, läks mu päev kohe rõõmsamaks. Läksime koerale järele Mustlasse. Seal oli 8 poega: 4 tüdrukut ja 4 poissi. Tahtsime tüdrukut, sest meil on kodus emane koer. Valisin kaua, kuni leidsin enda lemmiku. See koer oli väga energiline ja mulle ta meeldis. Kui tagasi sõitsime, mõtlesime nimeks Moona. Kui koju jõudsime, oli meie vana koer väga kuri, nii et hoiame teda toas. Seal, kus ta enne oli, viibis ta kogu aeg õues. Moona tahab väga palju närida varbaid ja sõrmi. Koera tõug on berni karjakoer. Moona on väga lõbus ja kui magab, norskab palju. Ta on praegu ühe ja poole kuune.

Steven Roosimaa 8. klass

See suvi oli väga tõine. Tavaliselt päeval mängisime korvpalli ja käisime ujumas, vahest ka rolleriga trippimas. Pääaegu alati saime täpselt südaööl kokku ja hakkasime mängima kas politseid ja pätti, lipumängu või trihvat. Mõni kord oli, kus alustasime mängimist varem või siis üldse ei mänginud.

Suvel käisin ka oma esimestel jalgpallivõistlustel Tallinnas, Tartus, Pärnus, Suure-Jaanis ja Viljandis.

Käisin ühe sõbraga rattaga öösel linnas, et näha öist linnaelu. Lootsime leida ka endavanuseid inimesi, kuid nägime ainult driftereid ja rullnokki.

Kristjan Kändla 7. klass

Juuli alguses käisin Lätis, Leedus ja Poolas. Kui Poola jõudsime, läksime rallipasse ostma, sest see oligi reisi eesmärk. Ralli oli väga põnev, sel ajal oli ka tohutult palav. Elasin kaasa Ott Tänakule ja Jari - Matti Latvalale. Poola ralli võitis Christian Ogier.

Suve alguses käisin ka Olustvere laagris. Elasime Olustvere Teenindus- ja Maamajanduskooli õpilaskodus ning süüa saime sööklast. Tegime sporti ja kokkasime. Minuga samas laagrigrupis oli ka Sem-Karlos Kolk, kes on kuulus räppar.

Jõudsin käia ka teises laagris Lemmes koos Liselliga. See oli puhkelaager: käisime palju rannas, sest meri oli umbes 20 m kaugusel, mängisime sulgpalli ja olime niisama lõbusad.

Olin ka hansapäevadel, kus oli väga palju rahvast.

Ükskord käisime Liisbethiga jõel kanuuga sõitmas. Mina sõitsin keset jõge, tema aga tiirutas ühest kaldast teise ja kui tahtis edasi sõita, hakkas hoopis tagurdama! Paar poissi, kes silla peal olid, said kõvasti naerda.

Sel õhtul, kui oli Smokie kontsert, hoidsin Liisbethiga Jõeoru Villal silma peal, sest omanikud läksid kontserdile. Samal ajal olid majas ka ööbijad, kes palusid üht-teist. Oli huvitav olla ühel õhtul Jõeoru Villa perenaine.

Ühel öösel kell 3 sõitsime Jõeoru Villa omaniku Marekiga Saaremaale. See reis oli väga lahe. Käisin tal ka mitu korda abis, kui kuskil oli välimüük või -toitlustus. Olen Jõeoru Villa köögis palju süüa teinud.

Suvi nagu kirju liblikas

Suve alguses hakkasin kohe tööd otsima, kuna suveks olid suured plaanid tehtud, aga nende täideviimiseks läks vaja natuke rohkem raha kui tavaliselt. Tööle sain Viljandi linnahooldusesse, kus käisin kokku poolteist kuud ning kaks nädalat enne kooli sai minu tööaeg läbi.

Esimese palga eest ostsin endale uue arvuti ning ülejäänud raha läks Weekend Festivalile 2015, mis on üks Euroopa suurimaid muusikafestivale. See oli ikka superüritus ja inimesed nautisid seda südamest. Rahvast käis kokku antud üritusel peaaegu 100 000. Eestlaste jaoks oli see eriline sündmus, kuna Eestis pole enne nii suurt muusikafestivali toimunud. Järgmine aasta, kui peaks Weekend Festival 2016 uuesti toimuma Eestis, siis tuleb kindlasti minna, sest tegu on ikkagi ainulaadse ja vägagi kõva üritusega.

Peale Weekend Festivali käisin veel natuke tööl ja siis hakkasin viimaseid suvepäevi nautima sünnipäeva tähistades.

DJ Martin Garrix Weekend Festival 2015

Remi Joosep Jürgens 9. kl

Käisime Tartus ja sealt ostsin neli ingliskeelset raamatut: „The Hobbit”, „The Hunger Games”, „Catching Fire” ja „Mockingjay.” Ostsime poodidest ka riideid, kuid raamatud meeldisid mulle kõige rohkem.

Õpetaja Allari mälestuskontserdil olin koos Raaheliga. Kontsert oli ilus ja mulle väga meeldis. Nägin veel Anne-Lyd, Hannat, Ruttit ja muusikaõpetajat. Kohal oli päris palju koore ja nad laulsid väga ilusasti.

Juuni lõpus käisin esimesel aiatööpäeval, kus kastsin lilli ja taimi, korjasin Võrtsjärve mängudest järele jäänud prügi ja pühkisin harjaga ukseesist. Õpetaja Maarika andis mulle ka jäätist, mis tegi mind päris rõõmsaks.

Johanna Uuemäe 9. kl

Paar esimest päeva käisin jalgpallitreennis, aga siis kutsus mu onu mind tööle ja olin nõus, kuna tahtsin suvel tööle minna. Hommikul kell kuus ärkasin ja viiest jõudsin koju ja nii käisin terve suve. Üks päev saatis treener mulle sõnumi, et ma jalgpallivõistlustele läheks ja see hakkas kell kuus, aga mul oli väike mure, olin sellel ajal tööl, kui treener mulle sõnumi saatis. Viiest jõudsin Viljandi ja siis helistasin isale, et ta mu korraks koju viiks, et saaksin oma asjad võtta ja võistlustele minna. Mängisime Põlvaga ja võitsime 6:1 ja peale seda olin väga väsinud. Minu arust oli mul väga tore suvevaheaeg ja see läks väga kiiresti ka.

Janar Bergmann 9. klass

Juuni alguses toimus koolis õpetaja Allar Jakobsoni mälestuspäev, esinesin seal koos Ruti, Hanna ja Martaga. Laulsime "Oma saart" ning Rutiga mängisime flöödiloo. Naeratades võtsime vastu suure aplausi ning kõndisime lavalt maha. Suur rõõm oli kohata seal Johannat, tema sõbralikku kallit polnud juba peaaegu kuu aega saanud.

Käisin suve jooksul natuke tööl, valvasin neljakuust Sebastiani. Õnneks on ta rahulik ning naerupall. Sain väga ilusti temaga hakkama.

Raahel Poolakese 9. kl

Käisin LARP-i laagris, mis oli hansapäevade ajal. Suvel lennutasin ka oma drooni, õigemini *quadkopterit*.

Suvel värvisin ka oma õe väikest mängumaja. Aitasin vanematel truubi otstele matte peale panna. Seal tuleb enne muruseemned alla panna ja puidust tikkudega kookosmatt maasse kinni lüüa. Seda tuleb teha, kuna muidu võib kraav kokku vajuda. Mõnedele trupidele oli vaja kivid alla laduda ja nende alla tuleb enne panna must matt.

Suvi nagu kirju liblikas

Minu suvi möödus väga lõbusalt: käisin reisimas Rhodosel, Kreeka saarel. Koos perega sõitsime kõigepealt Tallinnasse, siis lennukiga Rhodosele ning sealt poole tunnise bussisõiduga hotelli. Hotelli nimi oli Calypso Beach. Seal oli väga ilus bassein ning meri oli lähedal, aga peamise aja veetsime ikka basseinis, kuna merevesi oli liiga soolane ja põhi kivine. Toidud Rhodosel olid väga head ja loodus oli ka väga ilus. Olime seal nädal aega. Käisin ka Saaremaal oma pere ja tuttavatega. Olime seal ühe öö Mändjala kámpingus. Käisime ka rannas, aga ujuma ei tahtnud minna, kuna vesi oli vetikaid täis. Rannas olid ka võrkkiiged, seal veetsin palju aega koos oma väikse õe ja sõbrannaga. Saaremaal käisime Panga pangal ja Angla tuulikuid vaatamas.

Suvel sai ka jalgratastega sõita ning palju muud teha. Elan Võrtsjärve ääres, aga see aasta me peaaegu ei saanudki seal ujumas käia, sest vesi oli nii madal, sellepärast otsisime basseini. Páris mõnus oli seal, kui päike soojendas vett.

Suvel käisin ka folgil Viljandis vaatamas Curly Strings. Minu lemmiklõud nende repertuaarist on „Elumäng”, „Väikses paadis” ja „Kättemaks”.

Viljandi Sakala keskuses on väike kino. Seal käisin ema ja õe Kadriga vaatamas „Supilinna sala-seltsi”. See oli väga vahva film ja ma ise olen „Su-pilinna salaseltsi” raamatuid lugenud.

Laura Lorup 5. klass

Peale kooli algust, esimesel nädalavahetusel, läksime terve perega Soome venna juurde. Läksime laevaga, sõitsime ainult kaks tundi. Laupäeval läksime Heureka. See on peaaegu sama, mis AHHA Eestis. Seal oli hiiglaslik laud, toolid ja teekann, lae all oli võimalik sõita rattaga. See oli hirmus. Hiljem läksime õele külla. Ma polnud teda vähemalt neli või viis aastat näinud. Mulle meeldis kõige rohkem see, et ma olin õest pikem. Lõpuks. Vaatasime veel Helsingis niisama ringi. Nägime metrood, sõitsime autoga 200 m maa

all (madalamal kui metrood). Sain esimest korda pulkadega süüa, mul tuli see hästi välja, sõin isegi kiiremini kui teised kahvli ja noaga.

Virge Järs 7. klass

Mina vaatasin suvel väga palju oma väikest venda. Tema nimi on Jandre ja ta on kolmeaastane. Pidin teda vaatama, sest minu suur vend Martin magas tavaliselt kella kahe teistkümneni, kui ärkas, läks ta arvutisse ning siis õue ja siis uuesti arvutisse ja õde polnud koduski. Õue sain alles siis, kui ema koju tuli või läksin koos vennaga õue. Temaga oli õues väga igav, sest ta liikus nii aeglaselt.

Tavaliselt tegin ma nii, et panin teda multikat vaa-tama ja ise läksin arvutisse. Laupäeval ja püha-päeval oli ema kodus, siis läksime Martiniga tavaliselt kalale. Alguses käisime paadiga Tánassilma jõe peal. Varsti tuli mõte minna ratastega Kuude-külla, kuid seal midagi väga erilist ei olnud. Kui sadama hakkas, liikusime edasi Nuia mäe juurde ja proovisime sealt.

Vahepeal mul vedas, kui Martin oli nõus Jandret vaatama, siis käisime tavaliselt Kristjaniga koos ratastega sõitmas ning uusi kohti avastamas. Umbes niimoodi möödus kaks kuud.

Augustis läksime neljaks päevaks Pärnusse Reiu randa, kus kuulsime kaks päeva Weekend Festi-vali. Õhtuti tegime lõket ja mängisime kaarte.

Marten Karv 5. klass

Suvi nagu kirju liblikas

Minu suvi möödus kiirelt. Suvel käisin ma Räpinas oma lapsepõlvkodus, kus elab mu isa. Räpinas elab veel mu tädi ja onu. Maal käisin ma Peipsis ujumas, kus oli väga soe vesi. Veel sõin seal palju maasikaid ja käisin rattaga sõitmas. Isa juures olles kohtusin esimest korda oma vanaema ja vanaisaga, see kohtumine andis uusi teadmisi minu perekonnast. Räpinas nägin ma ka oma nõbusid: Henryt, Erkit, Jaakobit, Saamueli ja Taavetit. Maalt lahkumine oli kurb, aga ma loodan, et järgmisel suvel saan sinna jälle minna.

Mariann Tolmusk 7. klass

17.-19. august oli ÕE laager. Kahjuks kestis see ainult kolm päeva. Kõigepealt oli vaja bussiga Tartusse minna ja sealt läks tellitud buss Paidest ja Rakverest läbi. Teine buss läks veel. See läks Pärnust ja läks Tallinnast läbi. Bussisõit kestis kokku umbes neli tundi. See oli päris pikk aeg, aga läks kiiresti. Käsumus oli väga ilus ümbrus ja iga päev olid koolitusplokid. Seal olid kõik inimesed väga sõbralikud ja toredad. Need korraldajad olid ise umbes 17-20aastased ja see oli väga lahe. Iga õõ oli ka Just Dance. Teisel päeval oli ka teemapidu, aardejaht ja öösel disko. Kui lõpuks oli käes kolmas päev, siis ma ei tahtnud üldse ära minna, sest seal oli väga lahe ja see aeg seal laagris läks liiga kiiresti.

Augustis käisin veel Tallinnas loomaaias ja palju šoppamas, käisin ka Valma seikluspargis ja pärast Võrtsjärve ääres, see oli väga lahe.

Viimasel nädalal, enne kui pidi kooli minema, käisin Marta juures. Jäin tema juurde ööseks, magasime lakas ja seal oli väga äge, õnneks ei hakanud meil külm. Kui hommikul ärkasime, siis olime heinu täis.

Merilyn Vandrecht 7. klass

Mulle meeldis suvel väga, et sain käia ratsatreennis kuus korda nädalas, mõni päev lausa kaks korda, oli väga raske, kuid kui teed seda, mis kõige rohkem meeldib, siis teed seda rõõmuga.

Sellel suvel sain tehtud Rohelise Kaardi, mis näitab, et olen teenitud märgiga Eesti noor ratsasportlane ja saan hakata võistlema nii Eestis kui ka välismaal.

Meeri Tultsev 8. klass

Perega käisime ka palju mere ääres üht suurt lohet lennutamas. Selle lohega käib kaasas ka laud, millega saab vee peal liikuda, aga selle lõhkusi kuidagi ära. Õhuballoon lõhkes ja käis kõva pauk

ja see juhtus veel öösel pimedas. Paps ostis ka kaks purjekat, mida kasutati üpris tihti sel suvel.

Suve lõpus käisime suure kambaga Kihnu saarel. Kohale jõudsime öösel pimedas ja sadamast oli vaja kõndida 3,7 km, mis tundus rohkem kui 5 km. Laagriplatsil panime telgid püsti, sõime ja läksime magama.

Järgmise päeva hommikul laenutasime rattad ja läksime Kihnut uurima. Sõitsime palju, tegime palju pilte, esimene peatus oli Kihnu pood, kust osteti kaart. Teine peatus oli muuseum. Edasi läksime Kihnu majaka juurde, seal leidsime veest millimallikaid. Pärast õhtul käisime teatris, peale näidendit tuli igavus, olid tantsud ja laulud.

Janno Pissarev 9. klass

Kutsusin oma sünnipäevale palju sõpru, laual oli palju head ja paremat, näiteks mu ema tegi ise kass arturit. Mängisime ja lõbutsesime palju, muidugi käisime ka ujumas. Sünnipäevaks sain peamiselt raha ja šokolaadi.

Nädal aega peale sünnipäeva läksin Soome vanaema juurde, viibisin seal kuu aega. Selle aja sees tegin igasuguseid põnevaid asju, näiteks käisime hästi palju ujumas ja merel paadiga sõitmas.

Ükskord käisime ka avamerel. Mu vanaema kodust on mereni vaid 1 km. Aitasin ka hästi palju oma vanaema: viisin pesu kuivama ja niitsin muru. Käisime ka Kotkas botaanikaaias, tegime palju pilte ja vaatasime lilli.

Järgmisel päeval tuli mulle meelde emale antud lubadus, nimelt pidin ma talle hästi palju mustikaid korjama, niisiis läksingi mustikale, õnneks ei pidanud üldse kaugele minema, kuna mu vanaema aed on mustikatest sinine. Kokku korjasin mitu ämbritäit, muidugi aitas ka vanaema.

Ma mäletan...

Kalmetu kooli lapsed Tallinnas

Siis, kui vana koolimaja lammutama hakati, kutsus direktor Andres Savi mu isa vanasse koolimajja (põhjust ei mäleta). Muidugi tahtsin ise ka kaasa minna. Koolimajja sisse jõudes nägin igal pool saepuru, puidutükke ja tolmu. Mu isa ja direktor hakkasid keset suurt ruumi rääkima, mina kõndisin ja otsisin midagi huvitavat. Olin vana maja pärast päris kurb. Järsku leidsin maast ühe ilusa puidutüki, ääred olid ka ära lihvitud. Olin kindel, et selle tahan ma kaasa võtta. Kartsin ainult, et direktor ei luba. Seega võtsin puidutüki ja pistsin endale põue. See on mul siiani alles. Teine mälestus on elu esimesest kooliaktusest, mil ma esimesse klassi läksin. Olin hirmunud, sest ma polnud varem sellisel aktusel käinud. Kuna õpetaja Allar tundis mu isa hästi, palus ta mul enne kooli lauluproovidesse tulla. Ta õpetas mulle selgeks ühe laulu, mille pealkirja ma ei mäleta. Siis kui algas aktus, astusin trepile, mis oli niioelda lava, ja pidin üksinda kogu koolirahva, vanemate ja võõraste ees laulma. Mu vanemad olid mu üle nii uhked, et julgesin üksi laulda. Hiljem tuli minu juurde õpetaja Heljo Saar, ta kummardas nii, et oli minuga sama pikk. Ta tutvustas end ja küsis, kuidas mulle meeldib siin. Vastasin häbeliku meelega, et hästi.

Marta Siirus 7. klass

Minu,

Marta Poolakese üheks suureks mälestuseks on see, kui me 1. klassis aastal 2009 rahva-majas õppisime. Meie klass oli laval kardinat taga. Mäletan veel vanu muusikatunde õpetaja Allariga ja seda, kui laulupeol käisime. Need olid toredad ajad.

Mäletan ka algklasse, kui me ringi jooksisime ja siis kollatätsu mängisime. Söögivahetunnid toimusid siis vanas koolimajas ja ühe korra saime isegi Mc' Donalds'i lasteinet süüa.

Marta Poolakese 7. klass

Minu isa mälestus Kalmetu Põhikoolist aastatel 1980-1989

Mina, Toomas Kärmas, mäletan esimesse klassi minekut, et see oli üks ärevamaid päevi ja hetki mu elus, sest polnud ju lasteaias käinud ja see tundus mulle vägagi hirmuäratav, sest loomult olin vaikne ja tagasihoidlik, millest ma muidugi hiljem jagu sain.

Minu meelest saime oma klassis kõigiga läbi ja oli üldiselt rahulik. Kuigi õpetajate arvates oli see üks kõige hullmeid klasse. Meie klass oli üks suuremaid, kus oli 25 või enam õpilast. Õpetajad suutsid meie kõigiga tegeleda ja asjad selgeks teha. Nad olid minu meelest toredad, kuigi igaüks oma moodi, kuid nad meeldisid mulle väga, eriti mõningad vana kooli õpetajad, kel olid omad kiiksud, ütlemised ja meetodid, kuidas õpetada. Seda kõike on nüüd hiljem mõnus meeldiva huumorina meenutada.

Koolis oli kord, pidime koolivormiga käima. Vahetundides ei jookstud nagu peata kanad mööda kooli ringi, vaid jalutati koridoris ringiratast (muidugi kui korrapidaja õpetaja koridoris oli). Oli ka isetegevust. Mina isiklikult võtsin osa laulmisest, kuigi algul vastu tahtmist, aga hiljem rõõmuga. Õpetati ka töötegemist sohvoosis, sügisel kartulivõtt ja kevadel kivikorjamine. Muidugi suvel toimus töö ja puhkelaager. Apteegi tarvis pidime iga suvi ravimtaimi korjama, mingi plaani täitmiseks pidime vanapaberit kooli tooma. Kuigi mu hinded olid keskmised, sain ma küllaltki tugeva põhja alla, et minna julgelt edasi õppima. Kokkuvõttes tagasi vaadates ja pikemalt meenutades oli see vast üks tore ja lõbus aeg. Edasi läksin ma õppima Vana-Võidu kooli.

Mäletan hästi...

1. septembrist 2010 mäletan seda, kuidas me Kätriiniga kooli aktusel aabitsaid maha loopisime. Veel mäletan seda, kuidas üheksanda klassi tüdrukud tahtsid mind väga kooli ette viia. Aga kõiki lapsi sai kooli ette viia ainult kaks inimest. Veel mäletan ma seda, kuidas ma üheksanda klassi Otti oma vennaks pidasin ja kogu aeg kiusasin, see oli nii naljakas. Kurb oli aga see, et meil iga aasta klassijuhataja vahetus. Meie eelmiste klassijuhatajate nimed on Annika Lond, Aike Suvisild, Margit Kaarmäe, Airi Jegorov ja nüüd on Dagmar Hekki, kes on lihtsalt parim õpetaja! Muidu on olnud need viis aastat siin koolis väga toredad!

Merilin Jolkin 6. klass

VS.

2010. aasta esimesel koolipäeval kartsin ma kooli tulla, aga mul polnud pääsu, mul oli lühike must kleit, patsis juuksed. Algul ei saanud ma kellegagi läbi. Kui ma aabitsa sain, oli mul väga-väga hea meel, et nüüd olen suureks saanud ja pole kodus enam nii väike. Mul oli hea meel käia koos Marise, Jan-Villemi ja Arega samas koolis.

II klassis õpetajaga Aikega olime kahe klassiga koos ja klassijuhatajatunnid olid meil koos praeguse 8. klassiga. III klassis koos õpetaja Margitiga meisterdasime palju ja matemaatikat tegime palju. Meil oli trepialune klassiruum ja kui seal oli arenguestlus, kuulsime hästi läbi seda juttu,

mis seal räägiti. V klassis õpetaja Airiga olime pikapäeva klassis. Käisime Jurmalas, seal oli väga lahe. Käisime ka Riia loomaaias, teletornis ja Lidos.

VI klassis õpetaja Dagmariga oleme juba käinud klassiga jalgpalli vaatamas, kus mängisid Viljandi ja Tartu, seis jäi 3:2 Viljandi kasuks.

Pauline Jamnes 6. klass

Minu esimene koolipäev 2014. a oli natuke õudne. Ärkasin hommikul enda kodus ja esimene mõte, mis pähe tuli, oli kool. Ma hakkasin pabistama ja rääkisin emaga, et ma ei läheks kooli, aga ema oli vastu ja saatis mind kooli. Jõudsin kooli, läksin garderoobi ja minu kõrvale istus Timo ja ma küsisin temalt ega ta ei oska mind seitsmendasse klassi

juhatada? Ta vastas, et saab ikka, ta läheb ka sinna, tugu ma järele. Me läksime klassi ja siis nägin ühte ilusat tüdrukut valges

kleidis, kes naeratas mulle otsa kohe, kui ma uksest sisse astusin. Läksin istusin ja siis see ilus tüdruk kogu aeg vaatas minu poole ja naeratas. Siis hakkasime mängima tutvumismängu. Kui mäng sai läbi, siis läksime õue, tegime suure ringi ja see ilus tüdruk nimema Reniita võttis mu käest kinni ja teise käe otsas oli Anne-Ly. Kõndisime ümber õunapuu ja igast klassist pani keegi selle puu külge soovilipud. Siis läksime klassi ja sõime kringlit ning peale seda saime koju. Kui ma koju jõudsin, läksin voodi ja kohe jäin magama, ärkasin hommikul ja siis pidin juba kooli rututama.

Kevin-Karlos Pähn 8. klass

1. septembril 2008. aastal tulime koos venna Sander Roosimaaga kooli. Mina läksin 1. klassi, Sander läks 9. klassi. Meie klassijuhatajaks tuli Aike Suvisild. Ta oli tore. Mind viisid

ennad Sander ja Steven helistamas koolikella

aktu
sele
neli
vinim
est.
Üks
nen-
dest

oli Sander. Kartsin väga, kui direktor andis mulle aabitsa ja istusin kõigi meie koolilaste ees. Klassiruum oli täpselt vana koolimaja vastas. See oli väike. Meie klassis oli kuus inimest. Ma mäletan seda väga, kui keegi minuga tüli noris, siis vend kaitstes mind. Aga kui Sander lõpetas, siis pidin ise ennast kaitsma, alguses oli see raske. Sander katas mind, et tüdrukut saada. Kogu aeg tüdrukud nunnutasid mind. Mäletan, et käisime Aike juures klassiõhtul, neil oli äge koer. Abikaasa tegi head süüa ka, joonistasime mingeid pilte.

Sibulareis neile, kes käisid Viljadimaa vene keele olümpiaadil

24. septembril käisin enda koolist ainukesena Sibulatee reisil. See oli mõeldud neile, kes käisid eelmine aasta vene keele olümpiaadil.

Rae küla palvela

Hommikul tulin koos kõigiga kooli ja kell 9.00 võttis mind Kalmetu kooli bussipeatusest peale punane Hansaliinide buss. Algas sõit Tartu poole ja Lõunakeskuse juures tuli peale giid. Esimene peatus oli Raja küla palvelas, kus võttis meid vastu vene mees. Ta viis meid kirikusse ja rääkis paar lauset vene keeles ning siis giid tõlkis. Ta rääkis umbes 45 minutit. Sain teada, et see kirik, kus me parajasti olime, oli ehitatud aastatel 1902-1912 ning seal oli maale, mis pärinesid aastast 1600.

Peale seda läksime bussi ja sõitsime Kallaste Punasele kaldale. Seal oli väga ilus ning sinna jõudes oli meil 15 minutit aega. Kõik hakkasid kohe pilte ja videosid tegema.

Järgmine peatus oli Alatskivil, see oli poole-tunnine paus, kus kõik said poes ja Olerexis käia. Otsin juustupitsat ja hakkasin sööma, kui nägin Eesti Õpilasesinduste Liidust aktiivset õpilast Elo. Kohe, kui ta mind nägi, jooksis ta minu poole ja kallistas. Rääkisime seni, kuni tema buss tuli.

Käisime ka sibulakasvatases. Seal külas, kus me käisime, kasvatasid kõik

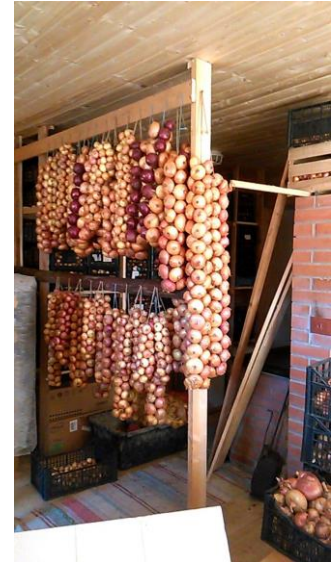
külaelanikud sibulaid ja müüsid neid. Ka seal rääkis meiega vene mees, aga õnneks eesti keeles. Kõik, kes tahtsid sibulaid osta, said neid 20% odavamalt. Seal oli ka taksi moodi koer, kes oli väga rõõmus ja tahtis palju pai. See mees saab igal aastal 50 tonni sibulaid. Tal olid hästi pikad ja laiad vaod sibulate jaoks. Ta näitas meile ka oma ladu, kus oli väga palju sibulaid.

Selle küla läheduses oli ka Vanausuliste muuseum. See oli kunagine maja, kus elasid vanausulised ja ka terve see küla on vanausulisi täis. Üks naine rääkis hästi pikalt ja soravalt meile vanausuliste elust vanasti ja tänapäeval. Ma olin üpriski šokis, kui kuulsin, kui range nende elu on minu jaoks. Naised võivad käia ainult kolm päeva aastas valgetes riietes, need olid mingid pühad. Ülejäänud aja peavad nad käima mustades riietes, sest naised on kõige patusemad olendid.

Kui neile tuleb külaline külla, siis nad pakuvad neile külaliste nõudest ja peale igat söögikorda pesevad nad enda nõud ja lasevad keevast veest läbi. Igal inimesel peres on oma nõud. Kui neile tuleb külaline külla, siis nad võõrustavad neid puhta maja poolel ehk elutoas. Vanasti pidid nad magama poolistuli või kronksus, kuna ainult surnu sirutab ennast välja. Peale selle naise rääkimist saime majas ringi vaadata ja väljas olla.

Siis hakkas sõit kodu poole ning vahepeal käisime ka Alatskivi lossi välisõues. Seal oli väga ilus. Sinna minnes ja sealt tulles bussisõidu ajal sain raamatu läbi loetud, kuna bussis oli nii igav.

Kokkuvõtteks oli see väga lahe ekskursioon. Väga lahe oli seal olla ja kuulata erinevaid huvitavaid inimesi.

Väike osa sibulalaost

Alatskivi loss

Üle saja inimese osales Kalmetu kooli traditsioonilisel maastikumängul

15. septembril toimus Kalmetu Põhikooli ümbruses 9. klassi poolt organiseeritud porine-vesine maastikumäng.

Maastikumängud olid väga-väga lähedad, võib-olla isegi kõige ägedamad üldse. Korraldajad olid sõbralikud ja juhatasid hästi. Vihma sadas, seda enam oli lähedam. Iga klass läks välja viieminutiliste vahedega.

Esimeseks punktiks oli näomaaling. Seda tegid Margo ja Monica. See oli väha lahe. Mina sain Hitleri vuntsid ja habeme. Teises punktis juhatasid meid Hanna ja Janika. Pidime üksteisele porgandeid suust suhu andma. See oli kohutavalt naljakas. Sealt edasi jooksime Aleksandra ja Kersti punkti. Oh, kui jube seal oli. Pidime porist läbi roomama, mis oli kohutav. See oli vedel sopp ja kõik olid pärast pruunid. Minu valged tennised ja dressikas said väga poriseks. Nüüd oli veidi nõme joosta, aga siiski oli see punkt väga lahe. 3 inimest seda punkti läbi ei teinud ja selle eest saime 3 miinuspunkti. Järgmisena oodati meid Martini ja Janno punktis. Jõudsimme liiga vara ja saime natuke puhata. Kui teised eest ära läksid, saime teada ülesande. Pidime paaridesse võtma ja üksteisele muna pähe lööma. Pärast tegid poisid ja tüdrukud eraldi püramiidi ja siis Martin ja Janno löid meile veepommid näkku. Saime veidike märjaks. Edasi

läksime läbi oja ja põllu. Järgmine punkt oli Ivari maja lähedal. Seal juhendasid meid Raahel ja Johanna. Nad valisid kolm vabatahtlikku, kes pidid prügikotti ronima ja 5 kosmonauti tegema. Selles punktis pidi rääkima lauldes, muidu kallati vett pähe. Peale seda võeti üks inimene sülle ja teda pidi ümber koonuste tassima. Kui see oli lõpetatud, kallati Kristjanile vett kaela ja jahu peale ning näkku pandi ka.

Eelviimasel punktis olid Janar ja Joonas. Seal oli jälle vabatahtlikke vaja. Mina ja 4 teist vabatahtlikku läksid põlvili maha ja siis kallati kõikidele vett krae vahele. Sander sai jahu ka. Edasi läksime kooli ette, kus pidime klassiga tantsima. Pandi muusikat ja siis kui keegi ei tantsinud, saime miinuspunkti. Lõpuks saime sisse minna ja kohe pesema. Nii mõnus oli pärast puhas olla. Läksime kõik neljase bussiga koju ja olime väga väsinud.

Maastikumängud olid sellel aastal ülilähedad. Kõige hullemalt said kaheksandikud. Meil kõigil oli väga tore.

Marta Poolakese 7. klass

Eile nägin ma Eestimaad

Eile nägin ma Eestimaad:
ATKO- busse ja põldusid,
kuhjades pagulasi ja mustasid,
järvesid ja jõgesid.
Eile nägin ma Eestimaad.

Eile nägin ma Eestimaad:
arvuteid ja netipulkasid,
väga palju mälupulkasid,
tänavatel koera jalkasid.
Eile nägin ma Eestimaad.

Ott Markus Pruul 7. klass

Eile nägin ma Eestimaad,
üks küla oli mustaks läind,
poliitikud olid musti toomas käind.
Raha nad röövivad meilt,
tavatöölised, eriti teilt.
Eile nägin ma Eestimaad,
see oli suur ja lai.

Leidsime üles Eesti riigikogu hoone

Direktor Andres Savi andmas kooli 9. klassi käsutusse

ga lärmakad ja ma ei suuda aru saada sellest, et isegi kui ma midagi viis korda üle räägin, siis ei saada sellest ikka aru. Siiski suutsin terve päeva rahulik olla ja kellegi peale karjuma ei pidanud.

Arvan, et õpetajatel peab olema palju kannatust. Tuleb kannatada nii lärma- vaid lapsi kui ka seda, et õpetad aastast aastasse ühtesid ja samasid asju. Ma kannataksin selle kindlasti ära, kuid see ei pakuks mulle mitte vähimatki rõõmu. Õpetajad peaksid olema ka lahked ja abivalmid, naeratavad ja tore- dad, kuid mina ei oska tavaliselt eriti rõõmsameelne olla.

Kui peaksin häda korral valima, siis hakkaksin matemaatika, inglise keele või ajaloo õpetajaks. Kuna mul on siiski rohkem valikuid, siis tean, et õpetajat minust kohe kindlasti ei saa. Selleks ei ole mul mitte mingit tahtmist. Kohe kindlasti ei taha ma terve elu koolis käia ja ümbritseda ennast laste ja noortega. Juba praegu meeldib mulle vanemate inimeste seltskond rohkem kui minuvanuste oma.

Õpetajate päev oli minu jaoks suhteliselt lihtne, kuid see ei olnud eriti huvitav. Kokkuvõtteks võin öelda, et õpetajat minust kohe kindlasti ei saa, sest see lihtsalt ei sobiks mulle.

Johanna Uuemäe 9. klass

3. novembril toimus Kalmetu Põhikooli sünnipäevajooks. Stardi andis meie kooli direktor Andres Savi.

Suurtest poistest võitsid:

1. Martin Karv (9. kl)
2. Janar Bergmann (9. kl)
3. Janno Pissarev (9. kl)

Suurtest tüdrukutest võitsid:

1. Johanna Uuemäe (9. kl)
2. Raahel Poolakese (9. kl)
3. Marta Poolakese (7. kl)

Väikestest poistest võitsid:

1. Joosep Poolakese (2. kl)
2. Martin Evart (3. kl)
3. Oliver Lapp (4. kl)

Kas minust võiks saada õpetaja?

Arvamuslugu

Õpetajate päeval andsin kee- miat, geograafiat ja inimese- õpetust 8. klassile ja geograa- fiat 7. klassile. Ma sain kõige- ga hakkama, kuid mulle õpeta- mine ei meeldi. Lapsed on lii-

Õpetaja Ene ja õpetaja Martin

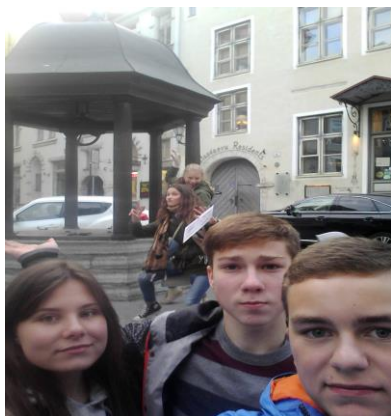
2015. aastapäeva jooksu võitjad

Väikestest tüdrukutest võitsid:

1. Lumme Marie Juhkamsoo (2. kl)
2. Kadi Rimmel (2. kl)
3. Mirtel Mutli (3. kl)

Terve nädal tähistati kooli 145. sünnipäeva

Kooli sünnipäeva puhul tegi meie kooli direktor Andres Savi meile ekskursiooni Tallinnasse 30. oktoobril. Kui jõudsim Tallinnasse, siis läksime Tallinna Tehnikaülikooli (TTÜ) hoonesse ehk Mektory Teaduskeskusesse. Saime ise proovida programmeerida robotit, see oli väga huvitav. Seal oli palju erinevaid ruume, näiteks kosmoseruum, kus võrreldi Maad teiste planeetidega. Järgmine koht, kuhu läksime sööma, oli 21. keskkool, selles koolis oli filmitud "Nullpunkti". Lõunaks oli makaronid hakklihaga, porgandisalat ja jogurt oli joogiks. Kui meil sai kõht täis, siis läksime Tallinna vanalinna. Seal anti meile ülesanne. 9. klass pidi valima endale 7. klassist ühe inimese ja 9. klassi poiss Remi valis mind ja õpetaja valis Katre meie tiimi. Ülesanne oli lõbus, aga ka väga raske, meile anti kaart ja pidime selle järgi minema nendesse punktidesse ja tegema pilte ehk selfisid. Kui see sai läbi, siis läksime Ülemistesse, seal saime olla tund aega. Ostsime hästi palju magusat. Koju jõudsim alles õhtul, see oli väga lahe päev.

3. novembril toimus Kalmetu Põhikooli sünnipäeva jooks. See jooks toimus esimese kooli asupaiga juurest, stardi andis meie kooli direktor Andres Savi. Kui start hakkas, siis hakkasin koos Kristjaniga jooksma. Kui finiš oli käes, siis esimese koha sai Martin Karv, teise koha sai Janar Bergmann ja kolmanda koha sai Janno Pissarev.

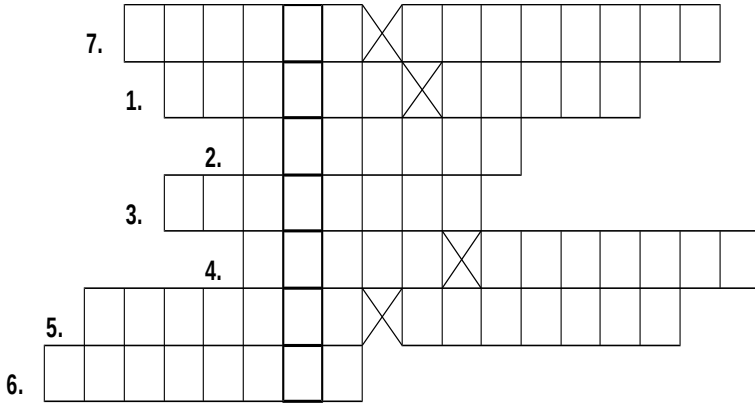
4. novembril toimus kooli sünnipäev. Mitte ühtegi tundi polnud. Hommikul algas Elav Raamatukogu: paljud vanad vilistlased rääkisid, missugune oli see kool nende ajal. Anne Meissaar, Aita Härm, Mait Siirus, Valli Karu, Maili Nälk ning Mariia Uuemäe koos tütre Kristiinega tuletasid meelde huvitavaid õpetajaid ja koerustükke, mida nad mäletasid. Jutustati, kuidas vanasti õpetajad kontrollisid õpilaste käte ja jalgade puhtust; kuidas õpilased kandsid vormiriietust; kuidas tindiga kirjutati vihikusse; kuidas elati internaadis.

Peale lõunasööki aktusele tulles istusime uutele toolidele. Need olid üsna mugavad, paremad kui eelmised vähemalt. Aktuse ajal kiideti tublimaid jooksjaid ning ka Tallinnas kahte osavamat orienteerumismeeskonda. Tehti ka näidendit, mis oli väga äge. Iga klass andis koolile ka kingituse. Meie, seitsmes klass, tegime kooli logoga sarnase puu, millel rippusid kollased ja punased lauatenнисe pallid.

Tallinna Õigeusu kirik

7. novembril toimus vilistlaste kokkutulek. Kell 12.00 hakkas jalgpallimäng. Esimesena mängisid Uusna vilistlased FC ja meie Kalmetu põhikooli võistkond. Kui mäng hakkas, löime põhimõtteliselt kohe värava, aga uusnakad löid kohe tagasi, siis nad läksid närvi ära ja hakkasid vigu tegema, esimene viga tehti Janarile - talle löödi putsaga vastu jalga ja see sama mees, kes tegi Janarile, tegi mulle ka vea - ta lõi mulle putsaga vastu kätt ja ta sai selle eest kollase kaardi. Aga lõppseis jäi 2:1 meie kasuks. Teine mäng oli ka meie oma, mängisid Pese End ja meie kooli võistkond. Selle mängu kaotasime 6:2 vastaste kasuks. Kolmas mäng oli Pese End vs Uusna vilistlased FC. Võitsid uusnakad seisuga 5:2. See päev oli äge, väsitav ja raske.

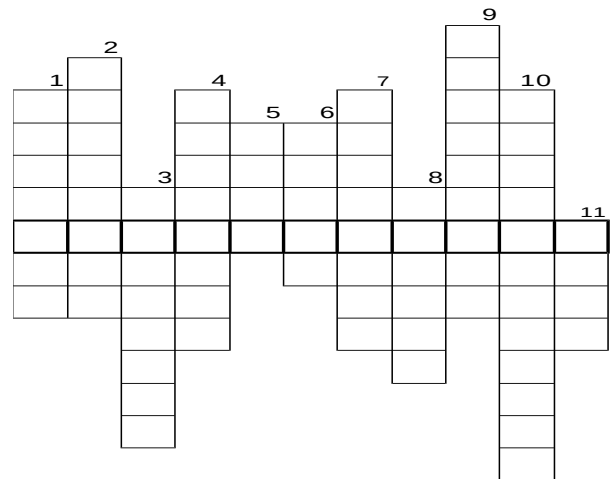

1. Kes oli kooli direktor aastatel 1952-1956?
2. Mis jõudis Kalmetu kooli 1934. aastal?
3. Millele pandi nurgakivi aastal 1996?
4. Mida hakati ehitama aastal 1928?
5. Mis oli Kalmetu kooli nimi aastatel 1940-1944?
6. Mis projekt toimus koolis aastatel 2010-2012?
7. Kes on meie kooli majandusjuhataja?

Vastussõnaks saad meie kooli nime.

Ristsõna koostas Sander Lääts 8. kl

1. Mitu kuud aastas käivad meie kooliõpilased koolis?
2. Kuidas nimetati Kalmetu vallakooli teise nimega (19. sajand)?
3. Missugune kuu on kooli sünnipäeva kuu?
4. Kes meie kooli praegustest pedagoogidest on varem olnud Kalmetu kooli direktor?
5. Mis määras koolitöö algust ja lõpu kooli algusaastatel?
6. Mis on Kalmetu Põhikooli praeguse õppealajuhataja eesnimi?
7. Millist usku on Kalmetu koolis vanal ajal õpetatud?
8. Mis on Kalmetu kooli esimene teada olev direktori perekonnanimi?
9. Milline kuu on tarkusepäeva kuu?
10. Milline keskkool oli Kalmetu kool aastatel 1944-1951?
11. Mis on selle kirjaniku perekonnanimi, kes on käinud meie koolis?

Ristsõna koostasid Reniita, Meeri ja Virge 8 kl

Ajalehetoiemuse Kalmetu Sõna liikmed: Ene Toomsalu, Christer Kukk, Sander Lääts, Marta Siirus, Marta Poolakese, Liisbeth Kärmas, Anne-Ly Mutli, Steven Roosimaa, Reniita Jugomäe, Kristjan Kändla,

Suur sügisesegadus Fantaasiajutt

Oli kord suvi. Ta oli alati igatmoodi rahulik, tore ja armas. Muidugi oli suvi ka soe, kuid igale suvele järgneb sügis. Ja nii oligi. Suvel polnud enam jõudu ja ta saatis sügisele SMS-i:

„Tere, sügis, olen sellest kuumusest väsinud, ehk on aeg vahetuseks? Suvi.”

Niipea, kui sügis sõnumi kätte sai, hakkas ta kohvreid pakkima: kirjud lehed, pori, vihmapiilved ja äike pidid kõik kohvrissse ära mahtuma. Siis asus ta teele ja kohale jõudes puistas teedele värvilisi lehti, lompe ja pori. Sügis oli nii erutatud, et unustas suve koju saata või vähemalt head aegagi öelda.

Ühel kenal õhtupoolikul tuli sügisel pähe suur mõte: ta tahab suve tagasi tuua! Inimestele ei meeldi pori ja pidevad vihmasajud. Ta otsustas suvele külla minna ja oma plaani tutvustada. Sügis jõudiski suve ukse taha. Ta koputas.

„Tere, suvi, mul tuli mõte sulle külla tulla,” kostis sügis.

„Tere-tere sullegi, sügis,” vastas suvi. Sügis astus majja ja istus laua taha, suvi läks kööki näksimist vaatama. Sügis teadis, kus karbikeses suve omadused on, ta hiilis karbi juurde ja vahetas omadused ära. Sõnade soe, suvine, päikeseline ja kirgas asemel on nüüd karbikeses vihmane, porine ja tuuline. Ta hakkas enne vahetust kahtlema, kas suvi selle tehinguga nõus oleks. Niisiis vahetaski sügis suvega omadused ära. Suvi ei aimanud midagi, tõi lauale teed ja küpsiseid. Sügise ja suve jutt ei kestnud kaua, sügis hakkas lahkuma ja soovis suvele head puhkust. Niipea kui sügis tagasi tuli, muutus ilm suviseks. Sügise imestuseks olid inimesed ehmatanud, mismoodi see suvi tagasi tuli?

Suvi aga avastas, et midagi on viltu: väljas on soe ja valge nagu suvel! Ta otsustas sügisele külla minna, et küsida, mis toimub. Sügis võttis suve lahkelt vastu ja ta pidi ära rääkima, mis ta tegi.

„Anna andeks, suvi, ma vahetasin meie omadused ära!” ütles sügis.

Suvi oli pisut kohkunud, kuid lõpuks ta vastas: „Pole hullu, kuid ehk nüüd vahetaksime tagasi? Inimesed on kohkunud, nad tahavad sügist tagasi! Muidugi on neid, kes kiruvad sügist taga, kuid usu, ka mul on neid!” Sügis sai aru, et oli valesti teinud, ta vabandas ja inimesed said aru, et tõeline sügis on tagasi.

Marta Siirus 7. kl

Kooli sünnipäev

Meie kooli sünnipäevapidu

on ikka väärt neid kõiki ridu.

Täitus koolil sada nelikümmend viis,

olid õpilased õnnelikud siis.

Saime süüa sünnipäevatorti,

koolil kingitusi oli sadat sorti:

7. klass kinkis koolile õunapuu,

see oli armas ja mitte väga suur.

Aktusel kõik lapsed olid tasa,

kõik tahtsid näidendit ju näha!

Direktor korraldas meil ekskursiooni,

tema meist ja teist ju ikka hoolib!

Õpetajatel näod naeru täis,

sel päeval jätkus lapsi päris häid!

Äratuskell, kes elas farmis

Fantaasiajutt

Elas kord üks äratuskell, kelle nimi oli Maimu. Ta elas farmis ja tal oli seal väga palju sõpru: lehmad, lambad, sead jne. Talle meeldis väga äratuskell olla ja igal hommikul äratas ta kõiki üles. Kuid ühel päeval kui ta ärkas, oli ta ühes lossis, mingis magamistoas. Maimu vaatas natuke ringi, kuid siis tehti üks lahti ja Maimu jäi seisma. Ta tahtis olla nagu kivikuju. Ta kuulis, kuidas kaks meest rääkisid, et ta viiakse välismaale lõhkumiseks. Kui Maimu seda kuulis, hüppas ta kähku aknast välja ja hakkas jooksuma, kuid need mehed tulid talle järele ja said ta kätte.

Maimu viidi vangi. Kuid seal oli ka veel üks äratuskell. Nad olid täpselt samamoodi vangi sattunud. Nad olid väga õnnelikud, et kohtusid. Ta nimi oli Kati.

Siis mõtlesid nad välja plaani, kuidas välja saada. Nad hakkasid karjuma ja Maimu teeskles, et tal on paha olla. Röövijad tulid kongi juurde, nad tegid ukse korraks lahti, kuid siis jooksid Maimu ja Kati välja, nad jooksid väga kiiresti, kuni lõpuks nad ei näinud enam kedagi selja taga.

Kuid nad ei teadnud, kus nad on, nad lihtsalt kõndisid edasi, kuni Maimu nägi oma farmi. Nad läksid kiiresti sinna. Kõik ootasid juba Maimut tagasi ja muretsesid. Maimu tutvustas teistele Katit ja Kati hakkas kõikidele kohe meeldima. Kuna Kati ei tahtnud enda farmi tagasi minna, siis jäi ta Maimu juurde. Neist said parimad sõbrad, neil oli farmis koos tore teisi äratada ja mehed, kes neid röövisid, saadi kätte ja äratuskellad elasid õnnelikult elu lõpuni.

Merilyn Vandrecht 7. klass

Lugu ühest lihtsast Koogitondist

Fantaasiajutt

Elas kord üks tont. Ta nimi oligi Koogitont. Ta armastas kohutavalt igasuguseid kooke ja torte. Ta sõi päevas üle 10 koogi. Ühel suvisel lõunapoolikul aastal 1947 läks Tont kohvikusse, et süüa juba kuuendat sorti. Kohviku ukse ees kohtas ta Kalevipoega, kes küsis, kuhu Tont tormab. Viimane selle peale, et ikka kohvikusse, kuhu siis veel? Kalevipoja nägu venis pikaks nagu väljavenitatud näts. Ta küsis: "Kas kooki sööma?" Ootamata ära Tondi vastust, rääkis Kalevipoeg kohe edasi: "Kas tead, et koogid teevad paksuks? Söö parem suppi!" Selle peale polnud Tondil midagi kosta. Paksuks ta ju minna ei tahtnud. Sellest päevast peale hakkas Koogitont hoopis Supitondiks. Ta sõi iga päev vähemalt 7 kaussi suppi selles samas kohvikus ära.

Anabel Kilp 7. klass

Mihklipäeva laat

Uudis

28. septembril tähistasime koolis mihklipäeva laadaga. Seal sai osta küpsetisi, moose, üritusel mängiti mängu ja toimus oksjon.

Mina mängisin mihklipäeval kolme mängu. Ühes mängus võitsin ja sain kommi. Selle kommi müüsin maha 20 sendi eest. Mina ei müünud muud midagi, sest minu emal ei olnud aega küpsetada. Ostsin Kristjani käest pitsat, mis oli väga maitsev. Rometi õe Merilini käest ostsin vahvlit ning ka see oli maitsev ja siis ostsin Taanieli õe käest ühe kaneelirulli.

Käisin ka oksjonil, kus müüdi krõpse, moosi, tasse ja oli ka üks kingikott, kus oli midagi sees, aga õpetaja Sirje ei öelnud, mis seal on. Lisell ostis selle ära kolme euroga. Pärast tuli välja, et seal sees on diplom, millel on kirjas: "Oled hea annetaja" ja siis hakkasid kõik naerma. Veel ostis Marta Siirus kuue euro eest krõpsupaki. Siis sai laat läbi.